

Arrest

nr. 219 272 van 29 maart 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 4 juni 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 april 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A.-S. DEBERSAQUES, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 18 mei 2017 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 18 augustus 2017 verklaart de gemachtigde van de Staatssecretaris de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet

onontvankelijk. Op 18 augustus 2017 neemt de gemachtigde een beslissing, houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.2. Op 10 oktober 2017 dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in tegen de onontvankelijkheidsbeslissing op grond van artikel 9ter, alsook tegen de bijlage 13 van 18 augustus 2017. Bij arresten nr. 200.028 en nr. 200.029 van 21 februari 2018 vernietigt de Raad voornoemde beslissingen.

1.3. Op 5 april 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.05.2017 bij onze diensten werd ingediend door :

*M(...), J(...)
Geboren te (...) op (...)
Nationaliteit: Angola
Adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 2° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene toont in de aanvraag zijn identiteit niet aan op de wijze bepaald in § 2, of de aanvraag bevat het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet. Betrokkene legt bij zijn aanvraag d.d. 18.05.2017 een kopie voor van zijn ‘Cartao de Residencia’. Dit document vermeldt de geboorteplaats van verzoeker niet. Uit art. 9ter, §2, 1° vloeit voort dat het identiteitsdocument of bewijselement waarmee men de identiteit wenst aan te tonen, de geboorteplaats van betrokkene dient te bevatten. Aldus ontbreekt één van de constitutieve elementen van de identiteit. Betrokkene roept in zijn aanvraag evenmin in vrijgesteld te zijn van de verplichting om zijn identiteit aan te tonen (art. 9ter, §2, 3e lid). Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Het staat betrokkene vrij eventuele medische elementen te doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van zijn bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vraag zal moeten gestaaft zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitspreekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid. Deze vraag, die in se de verblijfssituatie van betrokkene niet wijzigt, zal het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (Bureau Clandestienen – fax: 02 274 66 11)..”

1.4. Op 5 april 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht, de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Het eerste onderdeel van het middel luidt als volgt:

“De beslissing besluit tot onontvankelijkheid omdat de identiteit van verzoeker niet afdoende zou zijn aangetoond. Verzoeker wijst er op dat met betrekking tot dezelfde aanvraag 9ter vreemdelingenwet van 18.5.2017 reeds op 18.8.2017 een beslissing werd genomen, en toen geen enkele opmerking werd gemaakt over het beweerd ontbreken van een afdoend identiteitsbewijs, (zie bijlage) Bij arrest nr. 200 028 van 21 februari 2018 van de RvV in de zaak 211 052/VIII werd de beslissing van 18.8.2017

vernietigd, omdat het door de beslissing gevolgde advies van de arts-adviseur niet afdoende was gemotiveerd, (zie bijlage). De thans bestreden beslissing is dan ook in tegenspraak met de eerdere beslissing van 18.8.2017 waarbij het identiteitsbewijs wel aanvaard werd. Dit is evident zo daar de controle van de identiteit de eerste controle is die preliminair moet uitgevoerd worden en vooraleer over andere ontvankelijkheidsvoorwaarden kan worden geoordeeld. Door thans anders te beslissen is de beslissing niet enkel contradictorisch met deze van 18.8.2017, maar schendt zij het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Het is niet zorgvuldig om met een tussenperiode van 8 maanden twee tegenstrijdige beslissingen te nemen. Het is niet redelijk om 8 maanden eerder de identiteitsstukken wel als afdoende te aanvaarden, en 8 maanden later niet meer. Om deze redenen dient de beslissing te worden vernietigd.

2.2. In een eerste onderdeel wijst de verzoekende partij er op dat met betrekking tot dezelfde aanvraag van 18 mei 2017 reeds op 18 augustus 2017 een beslissing werd genomen waarbij toen geen enkele opmerking werd gemaakt over het ontbreken van een afdoend identiteitsbewijs. Deze beslissing van 18 augustus 2017 werd door de Raad bij arrest met nr. 200 028 van 21 februari 2018 vernietigd. Zij stelt dan ook dat de thans bestreden beslissing in strijd is met de eerdere beslissing van 18 augustus 2017 nu de identiteitsdocumenten wel werden aanvaard in de eerste, reeds vernietigde, beslissing en niet in de thans bestreden beslissing.

2.3. In de nota repliceert de verwerende partij als volgt:

“In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de bestreden beslissing in tegenspraak zou zijn met een eerdere beslissing van 18.08.2017, laat verweerder gelden dat de verzoekende partij zelf aanvoert dat vermelde beslissing van 18.08.2017 bij arrest nr. 200.028 dd. 21.02.2018 werd vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en als dusdanig retroactief uit het rechtsverkeer werd verwijderd. Gelet op het feit dat de vernietigde beslissing geacht moet worden nooit getroffen geweest te zijn, kan de verzoekende partij uiteraard niet naar de vernietigde beslissing van 18.08.2017 verwijzen, ter ondersteuning van haar standpunt dat de huidige bestreden beslissing hiermee in tegenspraak zou zijn. Zie ook:

“Bij arrest nr. 12.529 van 13 juni 2008 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van 20 februari 2008 tot weigering van vestiging. Verwerende partij heeft hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State, zodat voormeld vernietigingsarrest definitief is. Een vernietigde beslissing wordt geacht nooit getroffen geweest te zijn. Het bestuur dient na een vernietigingsarrest de zaak te hernemen na het indienen van de vestigingsaanvraag maar voor het onderzoek ervan, Wanneer het bestuur verplicht is een beslissing te treffen binnen een wettelijk voorziene termijn van vijf maanden en de wet gevolgen verbindt aan het verstrijken van deze termijn (zoals in casu voorzien in artikel 52, § 4, tweede lid van het Vreemdelingenbesluit) en de beslissing die destijds binnen de voorziene termijn getroffen word, vernietigd wordt door de Raad, beschikt het bestuur opnieuw over de volle termijn van vijf maanden om een nieuwe beslissing te treffen (cfr. RvS 30 oktober 1997, nr. 69.293; RvS 5 november 1997, nr. 39.471; RvS 29 januari 1998, nr. 71.396; RvS 11 juni 1998, nr. 74.260; RvS 3 mei 2001, nr. 95.155; RvS 17 mei 2001, nr. 95.574; RvS 19 januari 2006, nr. 153.939; Cass., 4 april 2002, A.R. C000457; LUST, J., Wanneer kan de overheid, na de vernietiging van een beslissing die binnen een vervalttermijn moet worden (en is) genomen, een nieuwe beslissing nemen?”. noot onder RvS 24 april 1996, Van Rompuy, nr. 59.125, T.Gem., 1997, 102-107 en LUST, J., “De gevolgen van de schorsing en vernietiging van benoemingen en bevorderingen door de Raad van State”, in OPOEBEEK, L, (ed.), Benoemingen, bevorderingen en Raad van State, Brugge, Die Keure, 1997, 107-151). Deze volle termijn van vijf maanden moet het bestuur toelaten om een beslissing te nemen waarbij de initiële aanvraag wordt voldaan, rekening houdend met het motief van het vernietigingsarrest.

Door het vernietigingsarrest van de Raad wordt de vernietigde beslissing geacht nooit getroffen geweest te zijn. Dit betekent niet dat het bestuur een positieve beslissing dient te treffen aangaande de vestigingsaanvraag van verzoekster. Het bestuur verliest zijn discretionaire bevoegdheid in deze niet, maar is in het geval het ervoor opteert een nieuwe beslissing te treffen aangaande de oorspronkelijke vestigingsaanvraag, verplicht rekening te houden met het motief van het vernietigingsarrest

. In casu was de vernietigingsgrond de onmogelijkheid van wettigheidscontrole door de Raad op de bestreden beslissing wegens het niet indienen van een administratief dossier. Een nieuwe beslissing kon in casu worden getroffen op basis van dezelfde of andere motieven. Deze motieven kunnen reeds bestaan hebben ten tijde van de vernietigde beslissing, maar ze kunnen ook worden ontleend aan een wijziging in de feitelijke omstandigheden sindsdien (cfr. LUST, J., “De gevolgen van de schorsing en

vernietiging van benoemingen en bevorderingen door de Raad van State”, in OPDEBEEK, I., (ed.), Benoemingen, bevorderingen en Raad van State, Brugge, Die Keure, 1997, p.126; DE SOMERE, P., L'exécution des décisions du juge administratif. Rapport beige, A.P.T. 2005, afl. 1, pp.4-5).

Bijgevolg kon de gemachtigde van de minister rekening houden met “nieuwe” stukken die zich in het administratief dossier bevinden, namelijk het verzoekschrift met bijlagen van verzoekster dat zij heeft ingediend naar aanleiding van haar beroep tegen de eerste beslissing houdende weigering van vestiging. Uit deze nieuwe stukken blijkt dat verzoekster een omstandige uitleg verschaft waarom zij en haar echtgenoot overdag niet aan te treffen zijn en dat haar echtgenoot zich op zaterdag 19 februari 2008 heeft aangeboden bij het politiekantoor en bij afwezigheid van de wijkagent een e-mail naar hem heeft gestuurd.” (RvV nr. 18.610 dd. 13.11.2008)

Verweerder benadrukt dat uit voormelde rechtspraak blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, na de vernietiging van de eerdere beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gehouden was om de zaak te hernemen ná het indienen van de aanvraag tot verblijfsmachtiging, doch vóór het reeds gevoerde onderzoek ervan. Bijgevolg kan geen redelijke betwisting bestaan nopens het feit dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging wel degelijk op redelijke wijze kon vaststellen dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet -waarmtrent moet worden aangenomen dat nog geen eerdere beslissing werd genomen- op onontvankelijke wijze werd ingediend. De verzoekende partij gaat met haar kritiek volkomen voorbij aan de draagwijdte van een vernietigingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waar zij zich nog op de vernietigde beslissing meent te kunnen steunen bij de beoordeling van de huidige bestreden beslissing. Verweerder besluit dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ingevolge het arrest nr. 200.028 dd. 21.02.2018 weer integraal aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging ter beoordeling diende te worden voorgelegd, met inbegrip van een beoordeling van de ontvankelijkheid.”

2.4. De Raad dient er ambtshalve op te wijzen dat de in casu bestreden beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op 5 april 2018 opnieuw onontvankelijk wordt verklaard een miskenning inhoudt van het gezag van gewijsde dat kleeft aan het arrest nr. 200 028 van 21 februari 2018.

Het gezag van gewijsde van een vernietigingsarrest houdt in dat de uitspraak als waarheid geldt en dat het beslechte rechtspunt niet opnieuw in vraag mag worden gesteld. Het gezag van gewijsde moet mede beoordeeld worden in functie van de motivering die tot de in het dispositief opgenomen beslissing heeft geleid en die er onafscheidbaar mee is verbonden. Wil men derhalve het gezag van gewijsde volledig respecteren, dient niet enkel rekening te worden gehouden met het beschikkend gedeelte van het arrest, maar ook met de overwegingen die er de noodzakelijke en onlosmakelijke ondersteuning voor vormen (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME, J. VANDE LANOTTE, “Overzicht van het Belgisch administratief recht”, Wolters Kluwer, 2014, p.1248).

De verwerende partij moet derhalve bij het nemen van een nieuwe beslissing rekening houden met de motivering in het arrest van de Raad die tot de in het dispositief opgenomen beslissing heeft geleid en die er onafscheidbaar mee is verbonden. De verwerende partij verliest zijn discretionaire bevoegdheid na een vernietigingsarrest niet, maar is in het geval het ervoor opteert een nieuwe beslissing te treffen aangaande de oorspronkelijke aanvraag, verplicht rekening te houden met het motief van het vernietigingsarrest.

Het motief van het vernietigingsarrest nr. 200 028 van 21 februari 2018 luidt: “Nu in het SMG wel werd gemotiveerd over de evolutie en de prognose van verzoeker zijn aandoeningen en dat deze medicamenteus behandeld dienen te worden en de arts-adviseur in zijn medisch advies niet afdoende motiveert waarom hij een andere mening is toegedaan, dient de bestreden beslissing van 18 augustus 2017, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, te worden vernietigd.” Verwerende partij heeft tegen dit arrest geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met het motief van het vernietigingsarrest nr. 200 028 van 21 februari 2018. De theorie uit arrest nr. 12.529 van 13 juni

2008, waarnaar de verwerende partij in de nota verwijst, en die stelt dat “*het bestuur opnieuw over de volle termijn van vijf maanden beschikt om een nieuwe beslissing te treffen*”, is in dit geval niet aan de orde. Evenmin kan worden verwezen naar arrest 18.610 van 13 november 2008 omdat er geen sprake is van “*nieuwe stukken*”. Het tegendeel is waar aangezien verweerder oordeelt aan de hand van dezelfde, initiële, aanvraag.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 april 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC